

[Socialministeren.]

er villig til at komme til samråd i socialudvalget og redegøre for, hvad jeg forestiller mig med hensyn til uddannelsen af hjemmehjælpere. Der ligger en betænkning for øjeblikket, og jeg mener, at man her i høj grad har tilgodeset den praktiske side af uddannelsen, men som sagt, jeg er da villig til at drøfte det i socialudvalget.

Fru Karen Thurøe Hansen spurgte, om det skulle være en betingelse ved besættelse af de nye stillinger, at man havde gennemgået uddannelsen. Dertil kan jeg sige, at det er det ikke. Det er meningen, at man inden for et år skal have tilbudt mulighed for uddannelse. Der vil heller ikke for de ældre hjemmehjælpere – dem, der har været længere tid i arbejde – blive stillet meget strenge betingelser. Vi lemper betingelserne for dem. F. eks. vil man af hjemmehjælpere med 4 års anciennitet kun kræve en uddannelse på 2 uger.

Jeg er meget enig med fru Grethe Philip i, at det er vigtigt, at hjemmehjælperne er bekendt med, hvilke hjælpemidler der kan fås over hjælpemiddelcentralerne. Der har været nedsat en arbejdsgruppe i socialstyrelsen, som arbejder med at intensivere udbygningen af hjælpemiddelcentralerne, således at man kan få bedre udnyttelse af de muligheder, der allerede findes i dag eller vil komme i fremtiden.

Vi forhandler for tiden med amter og kommuner om den nye uddannelse, og jeg tror, vi er ved at finde en rimelig form. Uddannelsen skal styres centralt, men amter og kommuner er indstillet på at samarbejde med os omkring denne sag, og det skal køres ude i amterne, hvor man ønsker det, og i kommunerne, hvor man ønsker det.

Må jeg endelig nævne, at socialudvalget ikke har kunnet tilslutte sig de bemærkninger, jeg er kommet med i forbindelse med lovforslaget, og det vil derfor være sådan, at jeg vil forelægge disse ting for finansudvalget i form af aktstykker, således at alle de ændringer, der skal foretages på området, vil blive forelagt det samlede folketing.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg ved ikke, om det var en forglemmelse, men jeg fik ikke svar fra ministeren på, om det er rigtigt, at de 2.000 hjemmehjælpspladser, der nu etableres, ikke engang svarer til den nedgang, der har været på hjemmehjælpsområdet. Det ville jeg meget gerne have at vide.

Socialministeren (Eva Gredal):

Der er i udbygningsplanerne regnet med en fremgang på 1.700 hjemmehjælpere, og når man dertil lægger 2.000 yderligere, så er det en fremgang i forhold til i dag.

Formanden:

Ja, nu er det de korte bemærkninger tid.

(Kort bemærkning).

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg spurgte, om det var en fremgang i forhold til den nedgang, der tidligere har været, om man altså når op på det gamle niveau?

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg er ikke bekendt med nogen nedgang, og det har fru Tove Jørgensen heller ikke dokumenteret herfra.

Formanden:

Vi plejer ikke at diskutere ved hjælp af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Tove Jørgensen (DKP):

Det fremgår bl. a. af Københavns kommunes budget for 1978.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 148 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 12.02.

Mødet genoptaget kl. 13.30.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Nedsættelse af bidraget til forsikringsordningen for mindre arbejdsgivere).

(Lovforslag nr. L 216. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77. Anden behandling 31/8 77. Tillægsbetænkning 1/9 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ebba Strange (SF):

Da tinget andenbehandlede lovforslag nr. L 216 og lovforslag nr. L 221, der begge handlede om dagpenge ved sygdom eller fødsel, gav jeg udtryk for, at det var en lidt besynderlig anden behandling, fordi det, vi fik at se ved tredje behandling, jo nok i kraft af det forlig, der dengang var indgået, ville blive noget helt andet end det, vi stod og drøftede ved andenbehandlingen.

Det, vi nu i dag bliver præsenteret for, er ganske rigtigt noget helt andet. Det er en kapitulation fra socialdemokratiets side over for det massive borgerlige pres, der har været ikke mindst fra fremskridtspartiets side for at få det offentlige til at overtage arbejdsgivernes forpligtelse med hensyn til betaling af dagpenge. Jeg er sikker på, at fremskridtspartiet, venstre og de konservative nu kan gnide sig i hænderne og konstatere, at de her har vundet en sejr, som de kan gå ud og prale af i hele landet.

Jeg har spurgt, men vi har ikke kunnet få noget svar på, hvilke beskæftigelsesmæssige forbedringer dette forslag vil give. Jeg tvivler på, det giver nogen som helst, men jeg er i hvert fald helt sikker på, at det giver et helt kontant tilskud i arbejdsgivernes lommer, og derfor stemmer socialistisk folkeparti imod lovforslaget.

Jørgen Jensen (DKP):

Som et resultat af forligsforhandlingerne, som også er nedfældet i tillægsbevillingsloven, oplyser socialministeren i tillægsbetænkningen til dette forslag, at det offentlige af hensyn til erhvervenes omkostninger vil overtage udgifterne til sygedagpenge efter dagpengeloven i arbejdsgiverperiodens fjerde og femte uge. Dette viser med al tydelighed, hvor langt Arbejdsgiverforeningen og de borgerlige partier gennem propaganda og usaglig agitation ude i befolkningen kan presse regeringen til at give tilskud til arbejdsgiverne.

Det understreger også rigtigheden af kommunisternes stilling ved tillægsbevillingsloven i går, hvor vi ikke ville stemme for milliardtilskud til arbejdsgiverne, selv om et sådant milliardtilskud er tilsløret af beskæftigelsesforslag.

Man har uden nogen dokumentation påstået, at sygedagpengeordningen forhindrede ledige i

at komme i arbejde. Når jeg siger »uden nogen dokumentation«, så er det, fordi jeg mener, det kun har været propaganda, hvad man har bragt frem om, at arbejdsgivere ikke turde antage arbejdere på grund af sygedagpengeordningen. Man havde en forsikringsordning, som man kunne have brugt, og som fjernede denne risiko.

Det andet, man har henvist til, det er den store omkostningsbyrde. Her glemte man helt, at dengang vi fik sygedagpengeordningen, som var et lille skridt på vejen til en ligestilling, hvor alle fik fuld løn under sygdom og ulykke – noget, som ikke er opfyldt i loven; det er en kendsgerning, at for mange lønmodtagere er det 60–70 pct. dækning, man har under sygdom, og ikke som funktionærer, tjenestemænd og mange andre i dette samfund fuld løn – dengang modregnede Arbejdsgiverforeningen ved de førstkommande overenskomstforhandlinger den udgift, som de sagde arbejdsgiverne havde fået pålagt ved sygedagpengeloven. Det var altså noget, man modregnede i overenskomsterne. Det var ikke en udgift til arbejdsgiverne, men det var en indtægt, fordi man tog det rigeligt betalt, da man forhandlede overenskomster igen.

Resultatet af forliget bliver altså, at man betaler den 3.–4. uge. Man siger ganske vist, det er en midlertidig lov i 3 år. Det betyder en milliard kr. til arbejdsgiverne . . .

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg må lige gøre opmærksom på, at det her drejer sig om lovforslaget om forsikringsordningen for mindre arbejdsgivere.

Jørgen Jensen (DKP):

Ja, men i tillægsbetænkningen, som vedrører dette lovforslag, oplyser socialministeren – jeg kan godt læse det op – at der vil blive fremsat et lovforslag herom. Det er med i betænkningen, som er en del af det, vi skal behandle her i dag. Man betaler altså her en milliard kr. til arbejdsgiverne. Efter de oplysninger, socialministeren har fremsendt i dag, ville ordningen, hvis man havde betalt 4 uger, i bedste fald have betydet 2.000–4.000 nye arbejdspladser. Enhver, der har nogen som helst føling med eller tilhørsforhold til arbejdsmarkedet, ved, at dette tal er sat for højt, at det ikke er rigtigt. Men selv om vi går ud fra dette tal og siger: nu er det kun 2 uger, derfor kan vi halvere det, så betyder det 500.000 kr. pr. arbejdsplads. Når man ved, at finansministeren har sagt, at man

[Jørgen Jensen.]

inden for det offentlige kunne beskæftige en arbejder for 20.000 kr., så er det et helt urimeligt tilskud, der slet ikke står i forhold til det, som man kunne opnå ved at bruge pengene på en anden måde. Det er alene et ensidigt arbejdsgivertilskud, og derfor må vi gå imod lovforslaget.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti vil gå ind for det foreliggende lovforslag, men med henvisning til bemærkningerne i tillægsbetænkningen vil jeg sige, at kristeligt folkeparti fortsat vil holde fast på det, som vi var medforslagsstillere til i lovforslag nr. L 221. Vi mener altså, at ikke blot 5. og 4. uge, men også 3. og 2. uge af arbejds giverperioden bør overtages af det offentlige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 123 stemmer mod 22.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om gennemførelse af energibesparende foranstaltninger i statens bygninger.

(Lovforslag nr. L 214. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77. Anden behandling 31/8 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Knud Damgaard (S):

Da der under udvalgsarbejdet ikke har været anledning til at afgive tillægsbetænkning, skal jeg kort meddele, at fremskridtspartiet vil stemme imod lovforslagets endelige vedtagelse under henvisning til de bemærkninger, der blev fremført i betænkningen. Alle andre udvalgsberettigede partier vil stemme for lovforslaget, og jeg skal hilse og sige fra SF, der i denne sag ikke er medunderskriver på betænkningen, at også dette parti stemmer for lovforslagets vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 115 stemmer mod 26.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger vedrørende bygninger m. v.

(Lovforslag nr. L 213. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77. Anden behandling 31/8 77. Tillægsbetænkning 2/9 77).

Der var stillet 7 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sættes først til forhandling.

Grünbaum (S):

Det er ikke med glæde, jeg optræder i tillægsbetænkningen som et særligt mindretal. Som det fremgår af tillægsbetænkningen, kan jeg ikke tiltræde ændringsforslaget om, at de 200 mill. kr. i energibesparende tilskud til ejerboligerne nu tages ud af boligministerens forslag og i stedet gøres til et yderligere særligt fradrag i den skattepligtige indkomst. Det er et forslag, jeg meget stærkt må tage afstand fra, og jeg må beklage, at regeringen har bøjet sig for den pressionspolitik, som her er udøvet af de konservative.

De konservatives leder, hr. Poul Schlüter, har under kriseforhandlingerne gentagne gange og meget indtrængende appelleret til befolkningen. Han har talt om nødvendigheden af et nationalt sammenhold i en krisetid, og det er meget smukke ord, men virkeligheden ser jo helt anderledes ud. Fra konservativ side benytter man tværtimod en krisesituation til at presse et gammelt konservativt skattefradragforslag igennem. Det vil jeg ikke kalde for nationalt sammenhold eller appel til nationen om at klare krisens byrder i fællesskab. Det er et skattefidusforslag.

Jeg ved godt, der er andre partier, som er